

บทที่ 1

บทนำ

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นดินแดนที่มีลักษณะทางด้านสังคมแตกต่างจากดินแดนส่วนอื่นของประเทศ ด้วยเหตุที่พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีเอกลักษณ์ทางภาษาประวัติศาสตร์และขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเอง ดังนั้นการจัดรูปแบบการปกครองดินแดนส่วนนี้ จึงเป็นรูปพิเศษมาตั้งแต่ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โดยทรงโปรดเกล้าฯ ให้แบ่งเมืองปัตตานีออกเป็น 7 หัวเมือง คือ ปัตตานี ยะลา ะแงะ หนองจิก ยะหริ่ง สายบุรี และรามัน ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงปรับปรุงการปกครองหัวเมืองทั้ง 7 อีกครั้งหนึ่ง โดยจัดหัวเมืองทั้ง 7 รวมกันเป็นบริเวณ เรียกว่า "บริเวณ 7 หัวเมืองอิสลามปักษ์ใต้" ซึ่งได้ถูกยกเลิกไปเมื่อปี พ.ศ. 2449 และต่อมาได้มีการจัดระเบียบการปกครองการบริหารชั้นใหม่ ที่มีลักษณะเหมือนกับดินแดนส่วนอื่นทุกประการ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 5 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส (กองประสานราชการกรมการปกครอง, 2531 : 7) มีพื้นที่ 21,231.455 ตารางกิโลเมตร (สุวรรณ กู้สุจริต และคณะ, 2534 : 37)

ในด้านการปกครอง ส่วนใหญ่รัฐบาลได้วางระเบียบแบบแผนการบริหารราชการและนโยบายลักษณะที่ผ่อนปรนเข้าหาหลักของศาสนาอิสลามและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นเป็นสำคัญ (กองประสานราชการกรมการปกครอง, 2525 : 56 - 57)

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติและบูรณภาพแห่งดินแดนสืบเนื่องมาจาก ความแตกต่างทางด้านสังคมจิตวิทยาระหว่างชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ และชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม

ทำให้เกิดความขัดแย้งรวมกันไม่ได้ถึงขั้นรู้สึกไม่เป็นมิตร (กิตติ รัตนฉายา, 2526 : ข)

รากเงาของความขัดแย้งนี้เกี่ยวข้องกับความเชื่อ และรูปแบบความสัมพันธ์ของสังคมไทยพุทธกับไทยมุสลิม อันนำไปสู่การไม่ยอมรับ อำนาจ สถานภาพ สิทธิ และเสรีภาพของกันและกัน จนก่อให้เกิดการจัดตั้งขบวนการมุสลิมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศขึ้น เพื่อต่อสู้ปกป้องสถานภาพ สิทธิ และเสรีภาพ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2527 : 66) นับตั้งแต่ต้นสมัยรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา ได้เกิดมีการจลาจลต่อสู้ขึ้นรวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง คือ (ชาญชัย อิบรอเฮม, 2533 : 3-6 อ้างจากอับดุลฮาซิม มินฮาร์, 2535 : 2)

1. กบฏตงกูลัมมิเต็น พ.ศ. 2329
2. กบฏระตุปะกาลัน พ.ศ. 2349
3. กบฏนายเซะ และนายเจะบู พ.ศ. 2364 และ พ.ศ. 2369
4. กบฏเจ้าเมืองหนองจิก พ.ศ. 2370
5. กบฏเจ้าเมืองปัตตานี (ตงกูสุหลง) พ.ศ. 2374
6. กบฏตงกูอับดุลกาเดร์ (พระยาวิจิตรภักดี) พ.ศ. 2445

หลังจากสิ้นสมัยตงกูอับดุลกาเดร์ (พระยาวิจิตรภักดี) แล้ว ก็ไม่มีการแต่งตั้งเจ้าเมืองปัตตานีอีกต่อไป จนกระทั่งตงกูอับดุลกาเดร์เสียชีวิตที่รัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย ในปี 2446 ขบวนการต่อสู้เพื่อแบ่งแยกดินแดนก็กำเริบขึ้นและมีรูปแบบการต่อสู้ลักษณะใช้ความรุนแรงมาตลอด ได้แก่ การต่อสู้ของ ตงกูมุไฮยีดีน บุตรของตงกูอับดุลกาเดร์ โดยอาศัยเงื่อนไขทางการเมืองหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (ปวีดี พนมยงค์, 2515 : 10 - 11) จัดตั้งขบวนการ B.N.P.P. (Barisan Nasional Pembe basan Pattani) การต่อสู้ของ หะยีสุหลง โต๊ะมีนา ในการเรียกร้อง 7 ประการ จนกลายเป็นกบฏดุซงกอและนำไปสู่การเสียชีวิตในปี 2491 การกำเริบของแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติมลายูปัตตานี (B.R.N. Barisan Revolution National) ในปี 2503 การกำเริบของขบวนการปารานัส (Paranas) ในปี 2505

การกำเนิดขององค์การปลดแอกสาธารณรัฐปัตตานี (P.U.L.O. : Pattani United Liberation Organization) ในปี 2511 และการสู้รบทอดเจตนารมณ์ขบวนการ B.N.P.P. โดยตงกู ชะลา นาเซ (อดุลย์ ณ สายบุรี) บุตรชายตงกูไฮซีตัน ในปี 2514

ขบวนการต่อสู้เหล่านี้ ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในพื้นที่มาเป็นเวลานาน รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงได้พยายามปรับนโยบายการแก้ปัญหาให้เหมาะสมมาโดยตลอด คือ (สมาพันธ์ครู 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้, 2533 : 11 - 12)

1. ใช้หลักรัฐประศาสนโยบายของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สำหรับมณฑลปัตตานี
2. ยึดหลักนโยบายการปกครอง โดยรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2444 - พ.ศ.2482
3. ยึดหลักนโยบายเน้นหนักในเรื่องชาตินิยม ซึ่งมีลักษณะกลิ่นชาติ ก่อให้เกิดปัญหาอย่างหนักในทิวปี พ.ศ.2483 - 2487
4. ในทิวปี พ.ศ.2488 - 2500 ยึดหลักนโยบายอุปถัมภ์อิสลาม โดยให้เสรีภาพ ความช่วยเหลือ ค้ำครอง และอุปถัมภ์กิจการศาสนา
5. ในทิวปี พ.ศ.2501 - 2534 ยึดหลักนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมและปรับปรุงฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน

แม้ว่าในระยะหลังรัฐบาลได้กำหนดนโยบายและทุ่มเทการพัฒนาไปสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกวิถีทาง แต่แนวความคิดการแบ่งแยกดินแดนของมุสลิมบางกลุ่มก็มีได้เลิกล้มไป ดังนั้นนโยบายจึงเน้นหนักไปในทางปรายปราม เช่น ได้จัดตั้งกองอำนวยการรักษาความสงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กอ.รสต.) ทำหน้าที่ปรายปรามขึ้น แต่การดำเนินการดังกล่าวก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ เพราะแม้สถานการณ์บางครั้งสงบลงแต่ก็ไม่มีผลยั่งยืน จนในสมัยรัฐบาล ฯพลฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี จึงได้กำหนดแนว

ทางแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้นใหม่ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 8/2524 ลงวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2524 ซึ่งมีสาระสำคัญในการปรับปรุงองค์การบริหารราชการเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานมีแม่ทัพภาคที่ 4 เป็นผู้รับผิดชอบในระดับพื้นที่ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ขึ้น รับผิดชอบการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจัดตั้ง กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร ที่ 43 รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและยุบเลิกกองอำนวยการรักษาความสงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีอยู่เดิม

ผลจากการดำเนินงานตามนโยบาย คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 8/2524 ลงวันที่ 20 มกราคม 2524 มีแนวโน้มว่าสถานการณ์ทั้งปวงจะคลี่คลายไปสู่ความสงบสุขอย่างถาวรได้ในไม่ช้า แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งระดมศักยภาพทั้งปวงผลักดันให้การดำเนินงานทุกส่วนราชการตามแผนงานของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้บรรลุผลโดยเร็ว ดังนั้น จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของชาวไทยใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ หรือ "ห้ารั้วปันบารุ" ขึ้น (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน, 2532: โครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่) โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดอยู่ที่การผสมผสานงานด้านการปราบปรามให้เข้ากับงานด้านการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมและการปกครอง ของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยเร็ว เพื่อสันติภาพและความสงบสุขอันถาวรของพื้นที่

ภายหลังจากที่โครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ ได้เริ่มส่งหน่วยปฏิบัติงานลงสู่พื้นที่เป้าหมาย เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา ผลการปฏิบัติงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานตามโครงการและผู้นำมุสลิมในพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งเป็นที่ขอมรับศรัทธาของประชาชน ยังไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการนี้อย่างจริงจัง

และน่าจะมีสาเหตุมาจาก เจตคติต่อโครงการของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมอยู่ในระดับต่ำ เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนมองว่าโครงการนี้ปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกับกระทรวงอื่น และผู้นำมุสลิมบางคนหวาดระแวงว่า โครงการนี้เข้ามาดำเนินการด้วยความไม่บริสุทธิ์ใจ

ถ้าหากได้ศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมแล้ว จะสามารถนำผลการศึกษามา กำหนดเป็นแนวทางในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้นำมุสลิมมีความเข้าใจดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และทำให้ผู้นำมุสลิมลดความหวาดระแวงลง เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัย เรื่องเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม
2. ศึกษาเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่มีปัจจัยทางสังคมซึ่งประกอบด้วยอายุการปฏิบัติงานระดับการศึกษา ความรู้ความเข้าใจในโครงการ การได้รับรู้ข่าวสารการได้รับการอบรมและการประชุมแตกต่างกัน
3. ศึกษาเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม ที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจคือระดับรายได้แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังต่อไปนี้

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่มีอายุการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน
3. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน
4. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่มีความรู้ความเข้าใจโครงการแตกต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน
5. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่ได้รับรู้ข่าวสารแตกต่างกัน มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน
6. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่เคยได้รับการอบรมหรือประชุมเกี่ยวกับโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่กับไม่เคยได้รับการอบรมหรือประชุม มีเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ต่างกัน

ความสำคัญของ การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ได้ทราบว่าเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม อยู่ในระดับใดเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไขหรือเพิ่มเติม หลักสูตรการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและการประชาสัมพันธ์โครงการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ได้ทราบถึงเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม ตามลักษณะปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาความร่วมมือให้กับผู้ปฏิบัติงานตามโครงการและการสร้างความร่วมมือจากประชาชน

3. เกิดประโยชน์ในการศึกษาวิจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ ได้แก่ การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการ

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่และผู้นำนุสลิมาที่เป็นคณะกรรมการประจำมัสยิดในหมู่บ้านเป้าหมายปฏิบัติงานของหน่วยทักษิณพัฒนาประจำปี พ.ศ.2535 ของกองอำนวยการโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ กองทัพภาคที่ 4

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระได้แก่

2.1.1 อายุการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

1 - 10 ปี

11 - 20 ปี

สูงกว่า 20 ปี

2.1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

ประถมศึกษาลงมา

มัธยมศึกษาขึ้นไป

อุดมศึกษาหรือปริญญาตรีขึ้นไป

2.1.3 ระดับรายได้ แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

ต่ำกว่า 36,000 บาทต่อปี

36,000 - 54,000 บาทต่อปี

สูงกว่า 54,000 บาทต่อปี

2.1.4 ความรู้ความเข้าใจในโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

ระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า .50)

ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย .50 - .75)

ระดับสูง (ค่าเฉลี่ยสูงกว่า .75)

2.1.5 การได้รับรู้ข่าวสาร แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

นานกว่า 3 วันต่อครั้ง (น้อย)

2 - 3 วันต่อครั้ง (ปานกลาง)

ทุกวัน (มาก)

2.1.6 การได้รับการฝึกอบรมหรือประชุม แบ่งออกเป็น

2 ระดับคือ

เคย

ไม่เคย

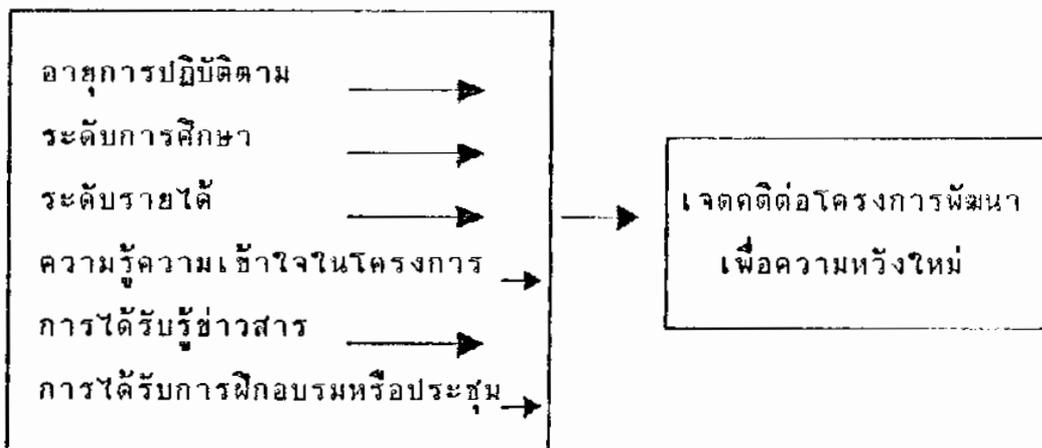
2.2 ตัวแปรตามได้แก่ เจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความ

หวังใหม่

ซึ่งสรุปเป็นแผนภูมิ (Diagram) ได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า

เจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม ไม่เปลี่ยนแปลงในระหว่างทำการศึกษาวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามตัวแปรที่ศึกษาและศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. อายุการปฏิบัติงาน หมายถึง จำนวนปีนับตั้งแต่วันที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มปฏิบัติราชการ หรือผู้นำมุสลิมเริ่มปฏิบัติงานในคณะกรรมการมัสยิด จนถึงปีที่ตอบแบบสอบถาม
2. ระดับการศึกษา หมายถึง การจบการศึกษาตามหลักสูตร ทั้งในระบบและนอกระบบที่ทางราชการยอมรับ
3. ระดับรายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ เป็นผลตอบแทนจากการประกอบอาชีพตลอดปี
4. ความรู้ความเข้าใจในโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินงานของโครงการที่วัดจากแบบสอบถาม
5. การได้รับรู้ข่าวสาร หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม ได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือ โทรทัศน์ และการสนทนากับผู้อื่น
6. การได้รับการฝึกอบรมหรือประชุม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิม ได้รับการฝึกอบรมหรือประชุมชี้แจง เกี่ยวกับโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่จากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ เช่น การฝึกอบรมวิชาชีพ หรือการประชุมชี้แจงข่าวสารจากโครงการ
7. เจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดซึ่งอาจจะรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือปฏิเสธ

ก็ได้และเป็นคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามซึ่งใช้วัดเจตคติต่อโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำมุสลิมที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย

8. เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง ทหารและข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติงานในโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ ตามอัตราการจัดกำลังพลประจำปี พ.ศ. 2535 ของกองอำนวยการโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่

9. ผู้นำมุสลิม หมายถึง คณะกรรมการประจำมัสยิดในหมู่บ้านเป้าหมายประจำปี พ.ศ. 2535 ตามโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่

10. หมู่บ้านเป้าหมาย หมายถึง หมู่บ้านที่กองอำนวยการโครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ กำหนดให้หน่วยศึกษานิเทศก์พัฒนาปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2535

11. โครงการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ หมายถึง โครงการพัฒนาของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการผสมผสานงานด้านการปราบปรามเข้ากับงานด้านการพัฒนา และผลักดันให้โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง ของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ บรรลุเป้าหมายโดยเร็ว

12. จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส